

Pic de Qüenca 2.633 m

(Pallars Sobirà)

Horari: de 2 h 30 min a 3 h 30 min, en funció d'on haguem de deixar el vehicle.

Desnivell: entre 915 m i 1.080 m en funció d'on estacionem.

Dificultat: es tracta d'una ascensió tècnica a la part alta amb pales nivell S-4, no recomanable a esquiadors debutants, tant per a l'ascens com per al descens.

Material: a més del material d'esquí cal dur el material de seguretat (Arva, pala i sonda).

Època: descripció feta per a condicions hivernals de desembre a finals d'abril segons la innivació. Com més avançada l'estació més amunt arribem en vehicle.

Cartografia: Alt Pirineu a Esc. 1:50.000 o bé Montgarri- Mont Valier a Esc. 1:25.000 de l'Editorial Alpina.

Accés: a mig camí entre Isil i Alós d'Isil en el punt quilomètric 136,7 de la C- 147 arrenca a mà esquerra una pista a la cota 1.250 m, apta per a tota mena de vehicles. Hem de remuntarla fins on ens deixi la neu, com més tard sigui la temporada més amunt. És desitjable arribar almenys fins a les bordes de Lapre a 1.552 m o millor encara al punt on la pista es bifurca en dos ramals a 1.720 m.

Descripció: Tant si pugem amb esquís com amb vehicle, entre les bordes de Lapre a 1.552 m i el punt on bifurca la pista haurem fet un progressiu gir a l'esquerra sobre el serrat d'Escala Grau i ens haurem endinsat a l'alta vall de Moredo. L'esmentada bifurcació de la pista és on arrenca un trencall descendent a la dreta que va a creuar el torrent i porta a les bordes de Moredo. Nosaltres seguim la pista de l'esquerra uns tres-cents metres i abans de creuar el torrent hem d'enfilar-nos per l'esquerra sobre terreny costerut recobert de vegetació per arribar a uns plans al peu del pic de Qüenca (1.800 m). Des d'aquest punt veiem tota la línia d'ascens fins al cim. Davant nostre s'endevina la collada del Cot de Moredo. A la dreta s'alça un contrafort del tuc de Bonabé. El nostre cim presenta a mitja altura una paret de roca que defineix quina és l'evident línia d'ascensió. Hem de traçar una línia en forma de zeta invertida. Primer fem una gran diagonal cap a la dreta fins a una zona planera sota l'esmentada paret. A continuació tracem una diagonal a l'esquerra fins gairebé arribar al llom del serrat d'Escala Grau, a la cota 2.400 m. Finalment encarem el cim sobre els pendents més forts de l'ascensió. Cal dir que com més propers al cim més es redrecen acostant-se als 40º en el darrer tram (S-4). En aquest tram s'imposa traçar diagonals enllaçades amb delicades voltes maria. Assolim finalment el cim ampli i planer del pic de Qüenca 2.633m. El seu aïllament en fa una talaia privilegiada amb el Mont Valier i el Mont Roig al nord i els cims del P.N. d'Aigüestortes al sud. Als nostres peus tenim el circ d'Airoto dominat pel Tuc de Bonabé, on distingim clarament la teulada taronja del refugi de la UEC. La baixada la fem pel camí de pujada fent molta atenció a les primeres pales més redreçades i exposades a l'eventual caiguda d'alguna cornisa de neu. Precaució!

